

Discreția – Arta pierdută? (I)

Shaun Harrison

Pescar de mare anvergură, cu o prezență marcantă în ultimii 20 de ani. Inovator în domeniul nadelor și echipamentelor pentru crap. A colaborat cu cele mai importante firme în domeniu. Sute de articole publicate. Proprietar al companiei Quest Baits.

Fiind învățat cu pescuitul la crap în stilul anilor '70, precum mulți alții, am fost martorul unor schimbări enorme în materie de pescuit la crap. Nu numai la nivelul metodelor și al stilurilor întrebuițate în ziua de azi, dar și la nivelul tipologiei celor care pescuiesc la crap.

Fir Intins!
Shaun Harrison

Nade si momeli pentru apa rece:

Distribuitor: MEDISERV SRL, tel: 0723577468, Timisoara, str. Albinelor, nr. 30.

www.questbaits.ro

Tineți lansele la distanță, astfel încât vârfurile lor să nu atârne deasupra apei, iar voi stați mai retrași

Shaun Harrison
redactia@aventurilapescuit.ro

Abia ce m-am întors de la o scurtă ședință de pescuit pe o apă locală și mintea mea a început să exploreze, așa cum obișnuiește din când în când. Au trecut mulți ani de când nu am mai pescuit pe ape care să nu necesite calitatea de membru al unei asociații, ceea ce impune un standard destul de ridicat pentru pescari și pentru pescuit. Trebuie să recunosc că am fost destul de surprins de anumite lucruri de când am început să pescuiesc din nou pe vreo două ape locale deschise pentru toată lumea. Bine ai revenit în lumea reală, Shaun.

Îmi este greu să explic în termeni concreți, dar sunt sigur că pescarii veterani mă vor înțelege când spun că din când în când întâlnesc câte un pescar modern care imediat iese în evidență prin abordările diferite și disting printre ele frânturi de „modă veche”, după cum se spune.

Nu mă refer la utilizarea unor echipamente vechi, ci la perspectivă, la etică, la tehnica stealth și la modul de abordare în general. Acestea sunt aspecte care în mintea mea lipsesc în prezent din scenariul pescuitului la crap. Era o vreme când trebuia să te străduiești să localizezi pescarul la crap, din cauză că acesta era

invariabil pitit după vreun tufiș sau ceva asemănător.

CAMUFLAJ LA VEDERE

Stealth/camuflajul și în general integrarea în mediu reprezintă o parte esențială a pescuitului la crap, având un impact major asupra capturilor înregistrate – și acesta este un dat. Privind înapoi, de-a lungul anilor, este destul de clar unde au avut loc schimbările.

De la a fi cea mai grea specie de prins, crapul a devenit subit incredibil de ușor de capturat datorită apariției monturii fir de păr. Am menționat-o și înainte, dar o voi face din nou, întrucât consider că ilustrează perfect cât de facilă a devenit deodată prinderea crapului.

Am pornit de la a seta ca obiectiv și chiar a obține 20 de capturi pe sezon pe apa unde pescuiam. Este un succes pe care și alții l-au avut, dar nu cred că

În legătură cu îmbrăcămintea, sunt convins că dacă purtăm culori intense este foarte probabil să alarmăm peștii, ceea ce nu se întâmplă în cazul în care culorile se integrează în peisaj.

■ SHAUN HARRISON

erau mulți care prindeau peste 10 bucăți. Eram în culmea fericirii că mi-am atins obiectivul. Următorul sezon am prins 70 cu efort mai puțin!

Montura fir de păr tocmai fusese lansată și deodată crapul a devenit foarte ușor de prins. Nu mai era nevoie să pândim lansele încercând să trecem cârligul prin momeală pentru ca peștele să se agațe în cârlig în momentul atacului.

Nu mai era nevoie să ne poziționăm în cea mai inconfortabilă zonă doar pentru că de acolo puteam acționa mai bine. Nu mai conta nici dacă stăteam în plină vedere, întrucât șansele noastre oricum crescuseră, iar pe măsură ce echipamentul a devenit tot mai performant, cum nu mai conta dacă suntem perfect camuflați, ne-am trezit pescuind tot mai la vedere.

Ca mulți alții, pentru o vreme am fost destul de satisfăcut, delectându-mă

Pescuiești la crap?
Abonează-te pe un an la revistă
și primești **BONUS** un rucsac.

Detalii în pagina 114

Încercați să vă camuflați în vegetația înconjurătoare și să vă mișcați atent

cu numărul impresionant de capturi și bucurându-mă de noul confort.

Probabil că acest lucru s-a datorat în mare parte faptului că dintr-o dată ni s-a părut că putem prinde crap oriunde la cei care au pescuit la crap și înainte de revoluție și au dobândit anumite tehnici, dispunând de nadele preferate ale crapului. Singurul meu regret din acele zile este că nu am călătorit pentru a pescui

la pești mai mari, întrucât anii '80 au fost cu siguranță perioada propice pentru a alcătui un palmares impresionant.

Uitându-mă la fotografiile mele, observ cum dintr-o dată verdele și maroul fad dispar din coloritul hainelor mele, odată cu acele eforturi suplimentare. Apoi, într-un an, am revenit la culorile fade, dar răsfoind revistele zilelor noastre (Carp Fisher și Specialist Angler) observ că alții încă merg la pescuit pur-

Un amic de-al meu, Nige Cobham, pierdut în mijlocul vegetației

Puteți observa cum am ascuns tricoul roșu sub gama de culori pe care le port în mod obișnuit la pescuit

tând haine de zi cu zi și că, da, prind pește. Dar ar fi putut oare prinde mai mulți dacă pur și simplu s-ar fi îmbrăcat altfel?

DISCRETIE VESTIMENTARĂ

Un aspect care m-a preocupat mereu este ceva ce marele Richard Walker a scris cu privire la a trata crapul cu respectul cu care ai trata o pasăre sălbatică. Nu ai avea cum să te furișezi pentru a observa o pasăre fără a o alarma dacă ești în haine strident colorate sau dacă faci gălăgie. În opinia mea, foarte înțelepte aceste cuvinte.

Din fericire, mulți dintre pescarii moderni la crap vor să poarte uniforma celor al căror echipament doresc să-l promoveze și astfel putem observa cum verdele și culorile de camuflaj reapar de-a lungul malurilor. Dar chiar dacă mulți pescari poartă îmbrăcăminte de camuflaj, sunt aceștia cu adevărat camuflați?

Majoritatea îmbrăcămintii pe care o văd la pescuit în zilele noastre iese în evidență cam ca nuca-n perete, luând în considerare mediul în care pescuim.

Motivul pentru care camuflajul a ajuns să prezinte importanță este acela de a te armoniza cu mediul înconjurător și nu ca o tendință în modă. Dacă e să privești un lac pe care pescarii sunt în plină acțiune, îi vei observa cu mai multă ușurință pe cei care poartă îmbrăcăminte de camuflaj față de cei ce poartă un verde fad – cum vine asta? Nu v-ați întrebat niciodată de ce armata nu folosește incredibilele design-uri Real Tree?

Nu mă înțelegeți greșit – nu desființez camuflajele Real Tree, acestea sunt absolut incredibile când sunt suprapuse fundalului potrivit. Tipurile de fundal pentru care au fost concepute. Dar trebuie să ne întrebăm dacă acestea sunt potrivite pentru apele pe care pescuim. În general, culoarea verde olive îți va permite să te integrezi în majoritatea mediilor de pescuit mai bine decât orice altă culoare.

Mai este ceva care mă preocupă, și anume faptul că este vorba de ceva care dacă nu îți va asigura mai multe capturi, cu siguranță nici nu va reduce rata acestora. Este ceva care se leagă de atât de multe aspecte în pescuitul la crap. Se

poate să nu aducă beneficii imediate, dar măcar nu va alunga peștii.

În legătură cu îmbrăcămintea, sunt convins că dacă purtăm culori intense este foarte probabil să alarmăm peștii, ceea ce nu se întâmplă în cazul în care culorile se integrează în peisaj – asta dacă peștii care populează apa nu cumva au fost aduși de la o crescătorie de pești – dar asta e altă poveste pentru altă dată.

CULORI STRIDENTE

Am auzit și varianta conform căreia hainele puternic colorate contribuie la evidențierea peștelui în fotografii. Sunt de acord și stând aici și scriind asta privesc o fotografie de pe peretele biroului, cu un crap oglindă de 26 kg pe care l-am prins și în care apar într-un tricou roșu aprins. Vă asigur că nu purtam acel tricou când am prins crapul. Schimbarea culorii unui tricou pentru o poză nu reprezintă un efort sisific. Mă bucur că am schimbat culoarea tricoului, întrucât fundalul era destul de insipid, iar tricoul conferă un strop de viață fotografiei.

Mulți scriitori recurg la asta întrucât trebuie să putem produce fotografii

Fotografia din biroul meu: am pus tricoul roșu pentru contrast, în momentul capturării crapului de 26 kg purtam altceva

de calitate în conformitate cu articolele scrise. Foarte adesea culorile intense sunt necesare pentru ca un articol să iasă în evidență în pagină, dar efectul advers este că arată ca și cum am fi adepții îmbrăcămintii în culori stridente pentru pescuit.

Oricum, gândiți-vă la ce am spus. Poate veți crede că ceea ce purtați nu contează atât de mult, dar vă rog luați-i în considerare pe cei pentru care acest lucru contează. Mărșăluțiți în habitatul peștilor și este foarte probabil să le fi ruinat încrederea pentru tot restul zilei. Țineți minte – îmbrăcămintea în culori șterse nu are cum să diminueze rata capturilor.

MOROCĂNOȘII

Apropo de subiectul aventurării în zona de pescuit a altuia pentru o scurtă conversație, încercați să fiți discreți când faceți asta. Săptămâna trecută, de exemplu am avut parte de o rară sesiune socială cu camaradul meu, „bătrânul coleg de clasă veșnic țâfnos”, Dave Booth. De fapt, ne-am distrat de minune abordând o atitudine morocănoasă

vizavi de absolut totul – bombăniș pe tot parcursul zilei.

La un moment dat, a apărut un vizitator care dorea să știe dacă am prins ceva etc. Cinci minute mai târziu a plecat și, cu adevărat morocănos, m-am întors la Dave și am comentat ceva legat de un exemplu absolut tipic al pescarului

Omul și vidrele sunt singurele creaturi de care crapul trebuie să încerce să se ferească în această țară, așa că de ce să ne semnalăm prezența? Nu vei găsi nicio vidră care să-și anunțe prezența înainte de a porni la vânătoarea crapului.

■ SHAUN HARRISON

modern la crap. Nu poate sta locului nici de-al naibii!

Ziua precedentă fusese umedă, astfel că iarba și pământul erau destul de moi. Acolo unde vizitatorul nostru stătuse acele câteva momente, a reușit să transforme un metru și jumate de iarbă în noroi! Amândoi stătuserăm toată ziua acolo și abia se puteau zări urmele noastre. Oh, asta chiar ne-a dat ceva material de critică.

S-a întâmplat să ne aflăm pe pământ moale – dacă am fi stat pe pietriș, susem numit pescar tot s-ar fi fățait pe lângă noi la fel de mult și dacă mișcările lui nu au alertat peștii, cu siguranță că bodogănitul lui a făcut-o.

Nu uitați, crapul are un singur prădător principal în majoritatea apelor din țară. Un singur prădător care trebuie evitat – acela suntem noi! Omul și vidrele sunt singurele creaturi de care crapul trebuie să încerce să se ferească în această țară, așa că de ce să ne semnalăm prezența? Nu vei găsi nicio vidră care să-și anunțe prezența înainte de a porni la vânătoarea crapului. De aceea, au un deosebit succes în a-i prinde, dar să nu pornesc altă discuție.